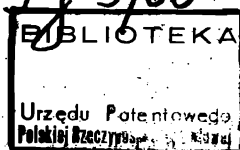

B29 5/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36635

Kl. 37b, 6

Arne Elof Hermansson

(Uddevalla, Szwecja)

39a⁷, 5/00

Płyta izolacyjna

Udzielono patentu z mocą od dnia 16 czerwca 1948 r.

Wynalazek dotyczy płyty izolacyjnej, zwłaszcza stosowanej do izolacji cieplnej w budynkach.

Niejednokrotnie wyzyskiwano odpadki przemysłu drzewnego, np. trociny, wióry i korę do celów izolacyjnych. Wymienione materiały posiadają same dobre właściwości izolacyjne, lecz ponieważ w stanie luźnym nie mają one stałego kształtu, nadają się raczej do pakowania i wypełniania przestrzeni ograniczonych. Należy nadać im więc odpowiedni kształt, np. postać płyt lub desek określonej wielkości przy użyciu kleiwa lub innego czynnika wiążącego.

Stwierdzono, że dotychczasowe sposoby nie znalazły większego praktycznego zastosowania. Używane kleiwa były zbyt kosztowne lub zmniejszały wartość izolacyjną płyty, albo też posiadały właściwości, powodujące praktyczne trudności przy wyrobie płyt i ich stosowaniu.

Wynalazek zapobiega wspomnianym wadom. Płyta według wynalazku zawiera materiały takie jak trociny, wióry lub podobne i spoiwo posiadające co najmniej takie same właściwości

izolacyjne. Jako spoiwa można użyć rozdrobnionych odpadków papierowych, rozmoczonych w wodzie. Jest ono tanie i posiada lepsze właściwości izolacyjne, niż podstawowy materiał płyty.

Ponadto płyta izolacyjna według wynalazku może zawierać materiały wypełniające, nadające jej pewne żądane właściwości, najlepiej zwiększające odporność płyty na wilgoć i gnienie lub na inne uszkodzenia. Materiałami takimi mogą być np. wapno lub cement.

Przy wyrobie płyt według wynalazku używa się papieru drobno zmielonego i zawieszzonego w wodzie; uzyskuje się przy tym kaszowatą miazgę. Trociny lub materiał podobny zostaje następnie zmieszany z miazgą papierową w odpowiedniej proporcji. Stosunek procentowy trocin do odpadków papierowych może się zmieniać w szerokich granicach i chociaż ilość trocin może często przewyższać ilość odpadków papieru, nie stoi jednak nic na przeszkodzie użycia większej ilości tych odpadków. Kaszowata miazga, utworzona w sposób opisany wyżej po wyschnię-

ciu staje się twardą i bardzo mocną. Wprawdzie do takiej miazgi można dodać w większej ilości innych materiałów, obniża to jednak trwałość wyschniętego końcowego produktu.

Miazga papierowa, zmieszana z trocinami, wiórami, korą lub materiałem podobnym może być ukształtowana i sprasowana lub tylko sprasowana w dowolny sposób w postaci płyty o odpowiedniej grubości, którą następnie suszy się. Po wysuszeniu otrzymuje się mocną płytę o dobrych właściwościach izotlacyjnych.

Jeżeli pożądaną jest nadanie gotowej płycie pewnych właściwości, np. zwiększonej odporności na wilgoć, gnicie lub zewnętrzne uszkodzenia, to do mieszaniny można dodać wapna, cementu lub innych odpowiednich materiałów.

Wynalazek obejmuje również wyrób przedmiotów o innym kształcie, np. w postaci bloków, desek, mat, taśm, lub podobnych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Płyta izolacyjna, wykonana z odpadków drzewnych np. trocin lub wiórów, związanych ze sobą za pomocą czynnika wiążącego, znamienna tym, że jako materiał wiążący zawiera tworzywo, posiadające takie same właściwości izolacyjne jak użyte do jej wyrobu odpadki drzewne, najkorzystniej miazgę papierową.
2. Płyta izolacyjna według zastrz. 1, znamienna tym, że zawiera domieszkę wapna lub cementu, zwiększającą odporność płyty na działanie wilgoci i gnicie, jak również na uszkodzenia mechaniczne.

Arne Elof Hermansson

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych